

KO SU BOGOVI?

Vrlo je rašireno mišljenje da su ljudi pre više hiljada godina bili mnogo primitivniji od nas, i da su verovali u mnoštvo bogova zbog manjka inteligencije i znanja o prirodnim fenomenima.

Međutim, prema Bibliji, Bog je stvorio savršenog čoveka i prirodu, pa su se ljudi pobunili protiv Boga, i sve više padali u intelektualnim i moralnim sposobnostima. Čovek ne evoluira ka boljem nego postaje sve lošiji. Posle potopne katastrofe i mračnog srednjeg veka koji su zbrisali napredak ranijih civilizacija, čovečanstvo je u poslednjih 150 godina tehnološki dosta napredovalo, pa je stvorena lažna slika prividnog napretka modernog čoveka i njegove superiornosti u odnosu na ranije generacije.

Ko su bogovi koji su uspeli da ubede drevne civilizacije Vavilona, Egipta, Asirije, Grčke, Rima, pa i mnoge ljude danas da ih obožavaju? *Ljudi ne bi olako pravili predmete od kamena, drveta i zlata, i klanjali se idolima koji ne čuju, ne vide i ne mogu pomoći, ako iza idola ne stoji neko moćniji od ljudi, koji svojim natprirodnim moćima navode ljude da ih obožavaju. Ko su bogovi?*

Pravi Bog, Stvoritelj našeg sveta, želeći da nam otkrije sve informacije koje su bitne za nas, odgovorio je i na ovo pitanje u 5. Mojsijevoj 32.16,17: „Na revnost razdražiše ga (Boga) tuđim bogovima, gadovima (mrzostima, gnusobama; vidi Matej 24.15) razgneviše ga, **prinosiše žrtve ĐAVOLIMA, ne Bogu, bogovima koje nisu znali...**” U Bibliji je odgovor jasan: mnoštvo bogova u koje i danas veruju mnogi (na primer masoni, sledbenici hindu religija, Nju ejdža, i dr.) su demoni, pali anđeli, đavoli (reč đavo na grčkom znači klevetnik, lažno-optužitelj).

Ovi anđeli su se, zajedno sa Luciferom, pobunili protiv pravog Boga. Sotona je hteo da se izjednači sa Bogom, da i on bude „bog,” pa je ponudio i anđelima da budu „bogovi.” (Naravno, oni samo mogu tako da se zovu međusobno, ali oni to nisu.) Kao što vidimo, oni se i predstavljaju ljudima kao bogovi, a vidimo i kakvi su to bogovi: lažu, kriju pravi identitet, varaju, krvožedni su, ponižavaju ljude, surovi su, potpuno su različiti od pravog Boga koji nam služi iako nas je stvorio, voli nas i kad smo mu neprijatelji, i pravedan je bez obzira na okolnosti. I apostol Pavle opisuje da postoje mnogi koji sami sebe nazivaju bogovima, ali ipak postoji samo jedan pravi Bog. 1. Korinćanima 8.5,6

Zašto ljudi ne vide demone?

Anđeli, pa i pali anđeli (tj demoni) su **bića drugačije strukture** od čoveka. Po Bibliji anđeli su **viša, moćnija bića od čoveka** (Ps 8.4,5), pa samim tim njihove umne i telesne mogućnosti su za nas „čuda”.

Drugo, mi **ne vidimo ni viruse, a to ne znači da virusi ne postoje**. Do skoro nismo znali da postoje virusi zato što je naše čulo vida slabo da bi ih uočili. Ne vidimo ni vazduh, ni mirise, ni silu Zemljine teže, ali oni ipak postoje. Tako i demoni kao bića drugačije strukture od čovekove nisu nama vidljivi zbog našeg ograničenog vidnog opsega. Kao i kod čula sluha, mi čujemo samo tonove više od 16 Hz i niže od 20000 Hz, dok neke životinje čuju i niže i više frekvencije. Tako vidimo samo deo spektra, ne vidimo sve što postoji oko nas. Dakle, **demone ne vidimo zbog ograničenosti naših čula**.

Baš zbog toga što su *naše sposobnosti mnogo slabije od sposobnosti anđela, svaki čovek koji pokuša sam bez Boga da se odupre demonima uvek bude prevaren i završava u grobu za večnost. Samo ljudi koji su tražili u molitvi silu od Boga sačuvani su od demonskih prevara i večne smrti*. Ove činjenice nam pomažu da shvatimo zašto su drevne civilizacije velikih intelektualnih dometa kao što su Grčka, Rim, Vavilon, Egipat, Asirija, i slične vrvele od mnoštva

bogova, tj. demona. Ljudi koji se uzdaju u svoju mudrost lak su plen Sotone i palih anđela.

Obzirom da je Bog stvorio anđele sa većim sposobnostima od ljudskih, jer je trebalo da obavljaju druge funkcije, pali anđeli lako mogu da svojim moćima zavaraju naša čula, i da čudima zadobiju poverenje ljudi, da bi ih usmerili protiv Boga. Kasnije ljudi iz straha ne smeju da se povuku. Dovoljno je da demon imitacijom mrtvog čoveka kojeg prisutni poznaje „pogodi” neki intimni događaj iz prošlosti kojem je taj demon prisustvovao a da prisutni to ne zna, i zadobio je poverenje čoveka.

Nažalost, ljudi se uopšte ne pitaju da li je osoba koja je učinila čudo dobra ili zla, da li živi po Božjim zapovestima, i šta Bog misli o tim čudima i čudotvorcima. Dovoljno je da je neko učinio čudo - nešto nesvakodnevno za obične ljude, da bi ljudi slepo poslušali savet „bogova” koji govore kroz svoje ljudske posrednike, ne pitajući se da li je to moralno, i da li to Večni Bog Stvoritelj opravdava. Nekad saveti medijuma demona nisu ateistični, nego su ogrnuti plaštom pobožnosti. Koriste pojam pravda ali pod njim podrazumevaju kršenje Božjeg zakona; koriste pojam ljubav, ali pod njim podrazumevaju polne odnose van bračne zajednice; teže svetskom jedinstvu i miru, ali bez pomirenja i jedinstva sa Bogom. Dakle, pojmovi su izopačeni.

Sotona je odmah ljudima ponudio istu laž: Ako se pobunite protiv Boga, „nećete vi umreti... nego ćete **postati kao bogovi** i znati što je dobro što li zlo” (1. Mojsijeva 3.5). Sotona to niti hoće da ostvari, niti može. Umesto da postanu bogovi, ljudi su postali smrtnici koji pate i mukotrpno žive od rođenja do smrti.

Zato je Bog započeo 10 zapovesti opomenom protiv obožavanja demona: „**Nemoj imati drugih bogova uza me**” (2. Mojsijeva 20.3). Istu opomenu Bog je ponovio u 1. Korinćanima 10.20,21: „...**ne možete piti čaše Gospodnje i čaše đavolske...**”

Koliko je moć prevare demona jaka, vidi se i na Izraelcima koje je pravi Bog oslobodio iz ropstva u Egiptu, a oni su umesto da mu zahvale napravili zlatno tele i rekli: „Ovo su bogovi tvoji Izrailju, koji te izvedoše iz zemlje Misirske” (2. Mojsijeva 32.4). Demoni su pripisali sebi ono što je Bog učinio da spase ljude, i naveli ih na idolopoklonstvo i nemoral.

Misirci su verovali „bogovima” to jest demonima, pa su pravili slike i predmete kojim su ih predstavljali. Zato je pravi Bog pre izvođenja svog vernog naroda iz Misira izlio 10 zala baš na oblasti koje su „štitali” lažni egipatski bogovi – demoni. Reka Nil, koja je bila obožavana, pretvorila se u krv. Boginja Heka, čiji lik je prikazivan sa glavom žabe, nije ih zaštitila od najezde žaba. Atora i Apis (krava i bik) bili su nemoćni pred pomorom stoke, a vrhovni bog sunca Ra pokleknuo je pred tamom u devetom zlu. Deseto zlo, stradanje prvorođenih, bilo je sramota za čovekolikog boga Ora (EGW, *Patrijarsi i Proroci*, primedba II, str. 800).

Tako su ljudi mogli da shvate kome treba verovati, a kome ne. Zato je Madijanac Jotor rekao: „Sad vidim da je **Gospod veći od svih bogova, jer čime se ponošahu (Misirci) onijem ih samim nadvisi**” (2. Mojsijeva 18.11). Baš u oblastima za koje su demoni proglasili sebe za bogove, Gospod je nad misirskim bogovima izvršio sudove, presudu (4. Mojsijeva 33.4), i ljudi su shvatili da je on Bog nad bogovima (Isus 22.22).

Koliko su demoni inteligentniji od ljudi, vidi se po tome da čim su odbacili Božju zaštitu, prevara demona bila je toliko jaka da su Izraelci postali obožavaoci demona, umesto da služe Bogu koji ih je oslobodio, koji ih voli i čini im dobro.

Na jačinu prevare kojom će demoni odvrćati ljude od pravog Boga upozorio je Hristos, naglasivši da će prevare biti naročito intenzivne pred njegov drugi dolazak. Mnogi ljudi se ni u najvećim nevoljama neće pokajati „od dela ruku svojih da se ne poklanjaju đavolima, ni idolima... niti se pokajate od ubistava svojih, ni od čaranja, ni od kurvarstva svojega, ni od krađa svojih” (Otkrivenje 9.20,21).

Kontakti sa demonima često su praćeni nemoralom za razliku od iskrene religioznosti. I svesni i nesvesni obožavaoci demona uporno ostaju u svom zlu, jer ne žele da se odreknu svog nemoral-

nog života. Demoni čak ubede ljude da je nemoral verska aktivnost kojom se ugađa bogu, a zatim optuži prave vernike da su nemoralni.

I sam Bog izražava svoje čuđenje što se ljudi uporno drže svojih „bogova,” a čak i neki ljudi koji su upoznali pravog Boga napuštaju ga zbog „zaludnih stvari” (Jeremija 2.11-13) kao što je astrologija, i drugi vidovi vradžbina i okultizma. Demoni primamljivim tajnama, moćima i bogatstvom mame ljude sve dublje, a zatim ih ostavljaju da propadnu. Bog zato postavlja pitanje: „A gde su bogovi tvoji koje si načinio sebi? Neka ustanu, ako te mogu izbaviti kad si u nevolji, jer imaš Juda bogova koliko gradova“ (Jeremija 2.28).

Za Vavilon, koji je u Bibliji simbol lažnog svetskog religiozno-političko-ekonomskog jedinstva, naročito pred Hristov drugi dolazak, prorečeno je da će propasti „jer posta stan đavolima i tamnica svakom duhu nečistome,” „i svi rezani likovi bogova njegovih razbiše se o zemlju” (Otkrivenje 18.2; Isaija 21.9). Po proročanstvu ceo svet će biti pod uticajem demona u modi, religiji, sportu, politici, ekonomiji, umetnosti, što će ljude iako su pod obličjem pobožnosti, odvojiti od pravog Boga. Zato kada Isus dođe ponovo „u jedan čas će opustošiti” Vavilon, učiniće kraj grehu, vaskrsnuće i promeniti iskrene vernike (Otkrivenje 18; 20.4-6).

Kada je Bog uspostavio teokratsku državu u Izraelu, tražio je da se iz Božjeg naroda iskorene sve okultne prakse okolnih naroda: „Neka se ne nađe u tebe koji bi vodio sina svojega ili kćer svoju kroz oganj, ni VRAČAR, ni koji GATA PO ZVEZDAMA (astrolog), ni koji gata po pticama, ni UROČNIK, ni BAJAČ, **ni koji se dogovara sa zlim duhovima** (magija, spiritizam, kultovi demona), ni opsenar (hipnoza, čudotvorci), ni koji PITA MRTVE (prizivanje duhova), jer je **gad pred Gospodom ko god tako čini,** i za take gadove tera te narode Gospod Bog tvoj ispred tebe“ (5. Mojsijeva 18.10-12). Za proroke „bogova” to jest demona u teokratiji Bog je predvideo smrtnu kaznu (5. Mojsijeva 18.20) naročito zbog nemorala koji su bili redovna posledica okultizma, i zbog zločina kao što je žrtvovanje i spaljivanje ljudi (5. Mojsijeva 12.31).

Današnji moderni trendovi su samo ateistički oblici paganskih kultova. Na primer, od uticaja bogova vlasnika planeta, Sunca i zvezda u astrologiji, danas je ostao samo uticaj planeta na sudbinu ljudi. Bogovi se više ne spominju, ali ljudi i dalje veruju u nešto drugo što nije pravi Bog. Čovek koji se prepusti da mu demon prorekne sudbinu kroz horoskop nije više pod Božjom zaštitom, pa će se demon pobrinuti da mu ispuni proročanstvo koje mu je dao.

Kako nastaju ova proročanstva? „Bogovi”, to jest demoni, šapuću medijumu šta treba da proriče. Bogovima nije bitno da li će prevareni čovek biti ateista ili lažni vernik. Njima je jedino bitno da ljude odvuku od Boga i povuku u propast. Proročanstva ovih bogova nikad ne upućuju na držanje 10 zapovesti kao što je to Hristos činio.

Bivši obožavalac demona Rože Morno vratio se Bogu, i u knjizi „Moj beg iz sveta nadprirodnih sila” opisao spiritističke seanse kao umišljeno kontaktiranje sa mrtvima, prevaru predviđenu za određeni krug ljudi, a čiji izvor sile jesu demoni. Uverio se da to nisu duhovi mrtvih onda kada je na jednoj seansi čuo glas **još uvek živog** gradonačelnika Montreala čiji glas je dobro znao sa radija. Dakle mrtvi nemaju ništa pod suncem kako kaže Solomun, a demoni koriste emocije ljudi i stresove zbog smrti bližnjih da bi ljude odvucli od Boga i istine.

Spiritizam koji je Bog opisao u Bibliji kao veliko zlo i opasnost za ljude, danas je najpopularnija zabava. Kao što je Isus rekao – prevariće mnoge, pokazaće znake velike i čudesa.

Obožavaoci demona nisu odrpanci, nepoznati i neugledni ljudi. Najbogatiji, najugledniji i najpopularniji ljudi, koji naizgled nemaju nikakve veze sa satanizmom stekli su slavu i bogatstvo upravo pomoću natprirodnih moći demona, a zauzvrat su širili prikriveni uticaj Sotone na svoje obožavaoce i sledbenike. Tako ljudi postaju satanisti po načinu mišljenja i življenja, iako se tako ne deklariraju.

Tih skrivenih satanista ima među advokatima, biznismenima, političarima, profesorima univerziteta, naučnicima, lekarima, muzičarima, sportskim komentatorima, i dr. Tako se preko

obrazovanja, kulture, i svakodnevnih informacija sa medija utiče na mišljenje ljudi, i stvaraju pogrešni stavovi o životu. Populariše se nezdrava hrana i piće, život postaje evolucionarna borba za opstanak gde su drugi ljudi suparnici, kriminalci postaju junaci, vojskovođe postaju veliki ljudi iako su masovne ubice, muzika postaje razorna, bezvredne stvari proglašavaju se za vrhunsku umetnost, dok se u čoveku na kraju zatupi svaka duhovna potreba. Sve je montirano, i ako čovek ne sluša uputstva iz Biblije, i ne traži Božju zaštitu i vođstvo, čovek potpada pod uticaj „morala” koji kreiraju „bogovi” ovog sveta.

Na primer, jedan lekar je moleći se „svojoj gospodarici boginji Nehušan” (vidi 2. Carevima 18.4) dobio veliku hipnotičku i isceliteljsku moć, otklanjao je bolove, zaustavljao krvarenja kod teških povreda. Izlečenog sigurno nije upućivao da više ne greši kao što je upućivao Hristos.

Ipak, sve aktivnosti obožavaoca demona su **unutar državnih zakona, a u neskladu sa Božjim zapovestima**. Tako je jedan advokat dobio dar da pomaže ljudima koji su počinili zločin. Duhovi su mu davali informacije kako da vodi odbranu na sudu, tako da zločinci budu oslobođeni zbog nemoći ljudskih zakona da ih osudi (nedostatak dokaza i slično). Trenutna slava i bogatstvo bili su mu važniji od večne smrti na koju će biti osuđen na Božjem sudu. Veliko iznenađenje za Rože Mornoa bilo je prisustvo jednog slavnog profesora istorije sa vodećih Francuskih univerziteta na sastancima obožavanja demona. Demoni su mu davali detaljne istorijske podatke o Napoleonu i savremenim događanjima, da bi **profesor širio bezbožni uticaj na polju obrazovanja**. Tako su masovne ubice u školama postale velike vojskovođe, veliki ljudi.

Rožeov prijatelj Roland dobio je dar predviđanja pobednika na konjskim trkama, što daje drugu dimenziju igrama na sreću (makar to organizatori igara na sreću i ne znali). Uticaj demona prisutan je i tamo gde se najmanje očekuje.

Demoni na osnovu poznavanja prošlosti i sadašnjosti precizno pogađaju podatke preko medijuma i zadobijaju poverenje ljudi. Budućnost mogu samo da nagađaju jer je samo Bog sveznajuć. „**Kažite nam šta će biti posle, i poznaćemo da ste bogovi**“ (Isaija 21.9). Zato lažni proroci prave greške pri pogađanju budućnosti, ne pogađaju 100%. Ako čovek ne traži Boga, Sotona će lako da izmontira da se njegovo proročanstvo ispuni. Ako ne verujete Bogu, Bog ne može da vas zaštiti i demon će da namesti da vam se proročanstva koja vam je dao ispune. Ljudi koji veruju Bogu, ne potpadaju pod sudbinu horoskopa, magija, gledanja u kafu, u dlan, jer ih Bog štiti.

Ove prevare neće večno postojati, jer je Bog postavio dan kada će uzvršiti presudu nad pobunjenicima, kada svi u svemiru shvate kakav je karakter Boga, a kakav karakter Sotone i njegovih bogova. „**Bogovi koji nisu načinili nebo i zemlju nestaću**“ (Jeremija 10.11). „**Jer su svi bogovi ništa, a Gospod je nebesa stvorio**“ (1. Dnevnika 16.26). Demoni su stvorenja (stvorenjima su savršeni pa su otpali), a pravi Bog je Stvoritelj.

Svaki čovek bira kome će verovati: Bogu ili bogovima. Žalosna slika poslednjeg vremena opisana je u Bibliji, jer većina ljudi uzdajući se u sebe, verujući da sami mogu da se odupru uticaju Sotone i demona, postaju robovi zla. „A Duh razgovetno govori da će **u poslednja vremena otstupiti neki od vere slušajući lažne duhove i nauke đavolske**“ (tj. nauku „bogova”, demona) (1. Timotiju 4.1). Moć prevare i nemoć ljudi da se bez Boga odupru prevari, vidi se u Otkrivenju 16.14: **duhovi đavolski će čudesima sakupiti vladare celog sveta** u bitku protiv Boga.

Iako je Bog ljudima više puta pokazivao zlo i nemoć demona-bogova (na primer Danilo 2.11,20-23,27,28,47; 1. Carevima 18.24,25), većina ljudi radije bira ovaj širi put, put nemorala koji ne poziva na promenu karaktera. Ipak, bolje je izabrati istinu, pravdu i život u Bogu, nego život koji ne zahteva promene a završava se smrću.

Na kraju, evo jednog neobičnog teksta u Psalmu 82.1-5: „Bog stade na saboru božjem (bogova),

usred bogova izreče sud: - Dokle ćete suditi nepravo..." Ovde je opisan Bog koji je okupio demone (bogove) da ih ukori zbog njihovih nedela, i da ih pozove da postanu pravedni (3. i 4. stih). U 5. Stihu Bog konstatuje: „Ne poznaše, niti razumeše, hode po tami, zadrmaše se zemlji svi temelji.” Delovanje demona dovodi našu planetu na ivicu katastrofe.

„Rekoh: bogovi ste, i sinovi Višnjega svi, ali ćete kao ljudi pomreti, i kao svaki knez pašćete.” (82.6) Ovde Bog kaže da oni tvrde da su bogovi iako čine zlo, iako su stvorenja – sinovi Višnjeg, i zato će umreti kao što i ljudi umiru. Umreće KAO ljudi, što znači da to nisu ljudi nego demoni.

Isus je jednom prilikom citirao ovaj psalam i rekao: „Ja i Otac jedno smo. A Jevreji opet uzeše kamenje da ga ubiju. Isus im odgovori: - Mnoga vam **dobra dela** javih od Oca svojega; za koje od onih **dela** bacate kamenje na me? Odgovoriše mu Jevreji govoreći: - Za **dobro delo** ne bacamo kamenje na te, nego za hulu na Boga, što ti čovek budući gradiš se Bog. Isus im odgovori: - Ne stoji li napisano u zakonu vašemu: „Ja rekoh: bogovi ste?” Ako one nazva bogovima kojima reč Božja bi (upućena), i Pismo se ne može pokvariti, kako vi govorite onome kojega Otac posveti i posla na svet: „Hulu na Boga govoriš,” što rekoh: - Ja sam sin Božji? Ako ne **tvorim dela** Oca svojega ne verujte mi. Ako li **tvorim**, ako meni i ne verujete, **verujte delima mojim**, da poznate i verujete da je Otac u meni i ja u njemu.” Jovan 10.30-38

Ovde je naglašeno da su **dobra dela** koja je Hristos činio potvrda da je On Bog.

Tema ovog teksta su dela Isusa Hrista – da li su dobra ili zla. („Za koje *dobro delo* bacate kamenje na mene?” – pita Hristos. A Jevreji odgovaraju: „Ne za *dobra dela*, nego za hulu na Boga.”) Takođe, demoni (bogovi) su na saboru *kritikovani zbog zlih dela* i što sami sebe nazivaju bogovima iako su stvorenja – sinovi Božji (bili su savršeni do trenutka kada su odlučili da žive nezavisno od Boga). Zato Isus kaže da nije hula na Boga ni kada se neko ko čini dobra dela nazove sinom Božjim, kad je Bog nazvao svojim sinovima pobunjene anđele. Bog ih naziva Božjim sinovima jer ih je On stvorio, iako su se kasnije izopačili pa su im dela postala zla. Možemo da zaključimo da se po delima svake osobe vidi stepen poverenja u Boga ili u sebe.

Zapamtite: *ako pođete putem poverenja u takozvane bogove, imaćete kratkotrajnu korist, ali će šteta biti večna.* Ako imamo poverenje u Večnog Boga, Stvoritelja, bićemo zaštićeni od demona, i život će nam biti ispunjen dobrim delima, i živećemo celu večnost sa Bogom kao Božji sinovi i ćerke.